

ते समेत्य गता राजन् राजानो भीमविक्रमाः । मन्त्रयुष्मन्त्रकुशला नीतिशास्त्रार्थवित्तमाः ॥ १८५ ॥
 भीष्मकस्य सभां गत्वा रम्यां हेमपरिष्कृतां । सिंहासनेषु चित्रेषु विचित्रास्तरणेषु च ।
 निषेदुस्ते नृपवरा देवा देवसभामिव । तेषां मध्ये महाबाहुर्ज्जरासन्धो महाबलः ।
 बभाषे सुमहातेजा देवान् विश्वेश्वरो यथा ।
 ॥ जरासन्ध उवाच ॥ श्रूयतां भो नृपश्रेष्ठा भीष्मकस्य महामतिः । कथ्यमानं यथा बुद्ध्या वचनं वदताम्बराः ॥ १८६ ॥
 योऽसौ कृष्ण इति ख्यातो वसुदेवसुतो बली । वैनतेयसहायेन संप्राप्तः कुण्डिनं लिह । ॥ १८७ ॥
 कन्याहेतोर्महातेजा यादवैरभिसंवृतः । अवश्यं कुरुते यत्नं कन्यावाप्तिर्यथा भवेत् ।
 यदत्र कारणं कार्यं सुनयोपेतवद्भूतं । कुरुध्वं नृपशार्दूला विनिश्चित्य बलाबलं ।
 पदातिनौ महावीर्यौ वसुदेवसुतावुभौ । वैनतेयं विना तस्मिन् गोमन्ते पर्वतोत्तमे ।
 यत् कृतं सुमहद्द्वोरं भवद्भिर्विदितं महत् । कृष्णस्य यादवैश्चैव भोजान्धकमहारथैः ।
 समेत्य युध्यमानस्य कीदृशो विग्रहो भवेत् । कन्यार्यं यतमानेन गरुडस्थेन विष्णुना । ॥ १८८ ॥
 कः स्थास्यति रणे तस्मिन्नपि शक्रः सुरैः सह । पुरा एकार्णवे घोरे श्रूयते मेदिनी त्वियं ।
 पातालस्य तले मग्ना विष्णुना प्रभविष्णुना । वाराहं रूपमास्थाय उद्धृता जगदादिना ।
 हिरण्णाक्षस्तु दैत्येन्द्रो वाराहेण निपातितः । हिरण्यकशिपुश्चैव महाबलपराक्रमः ।
 अबधोऽमरदैत्यानामृषिगन्धर्व्वकिन्नरैः । यत्नराक्षसनागानां नाकाश्च नावनिखले ।
 न चाभ्यन्तरराव्यक्तोर्न शुष्केणार्द्रकेन च । अबध्यस्त्रिषु लोकेषु दैत्येन्द्रो ह्यपराजितः । ॥ १८९ ॥
 नारसिंहेन रूपेण निहतो विष्णुना पुरा । वामनेन तु रूपेण कश्यपस्यात्मजो बली ।
 अदित्या गर्भसंभूतो वलिर्बुध्नोऽसुरोत्तमः । सत्यरज्जुमयैः पाशैः कृतः पातालसंश्रयः ।
 कार्तवीर्यो महावीर्यः सहस्रभुजविग्रहः । दत्तात्रेयप्रसादेन मत्तो वरमदेन च ।
 जामदग्न्या महातेजा रेणुकागर्भसम्भवः । त्रेतादापरयोः सन्धौ रामः शस्त्रभृताम्बरः ।
 पर्शुना वज्रकल्पेन सप्तदीपेश्वरो नृपः । निहतो विष्णुना भूयश्छद्गरूपेण हैहयः । ॥ १९० ॥
 इच्छाकुलसंभूतो रामो दाशरथिः पुरा । त्रिलोकजयिनं वीरं रावणं वै न्यपातयत् ।
 पुरा कृतयुगे विष्णुः संग्रामे तारकामये । षोडशार्द्धभुजो भूत्वा गरुडस्थो हि वीर्यवान् ।
 निजघानासुरान् युद्धे वरदानेन दर्पितान् । कालनेमिश्च दैत्येन्द्रं देवतानां भयप्रदं ।
 सहस्रकिरणमेन चक्रेण न्यहनयुधि । महायोगबलैर्नाजौ विश्वरूपेण विष्णुना ।
 अनेन प्राप्तकालास्ते निहता बहवोऽसुराः । वने वनचरा दैत्या महाबलपराक्रमाः । ॥ १९१ ॥
 निहता बालभावेन प्रलम्भारिष्टधेनुकाः । शकुनिं केशिनश्चैव यमलार्ज्जुनकावपि ।
 नागं कुवलयपीडं चाणूरं मुष्टिकन्तथा । कंसश्च बलिनां श्रेष्ठं सगणं देवकीसुतः ।
 न्यहनन्नेपवेशेन क्रीडमानो हि केशवः । एवमादीनि दिव्यानि च्छद्गरूपाणि विष्णुना ।
 कृतानि तत्र तत्रैव मायया प्रभविष्णुना । तेनाहं वः प्रवक्ष्यामि भवतां हितकाम्यया ।